

Dag 16: 3 Oktober: San Francisco dag 2

Om 8u uur zijn de stad in. Ontbijt ergens in een van de straten op de rand van de 'te vermijden' straten. In het hotel had onze conciërge verteld om een aantal straten met drugsverslaafden, dronkenmannen, daklozen en dieven te vermijden. Het was nog morgen, dus niets er van gezien.

Daarna richting SF MOMA. In het parkje voor het museum zien we net wel deze druggasten. Schrijnend, vooral om dat er nog zulke jonge mensen bij zitten.

Het museum is nog niet open. De hoge gebouwen van het financieel centrum er achter trekken onze aandacht. We kunnen er zelfs een parkwandeling doen bovenop een gebouw.

Dan maar terug naar SFMOMA. De werken in de vrije tentoonstelling waren de moeite. Wat zou de rest van de betalende verdiepingen niet zijn. Helaas zit het vol latere kunst, waarvan we slechts enkele kennen. De rest begrijpen we ook niet. 5 verdiepingen vol lopen we af. Noppes. We keren nog even terug naar de open tentoonstelling. Tja dat is veel beter. Het gebouw van Mario Botta is ook nog wel de moeite. Daar moeten we het mee doen!

Dus vlug naar buiten. We plannen een grote toer via de kabeltram, de 'cable cars', de bus tot aan de golden Gate Bridge via het park dan terug naar het hotel.

Er staat echter een lange wachtrij aan de Cable Cars. Ghislain stelt voor om eerst het park aan te doen. Enfin we verlaten de rij van de kabeltram en wandelen richting bus. Om een tweede bus te halen spring ik op. Vlug, daar is bus 5 richting Stadspark. Meteen verspringt ook iets in mijn kuit en staat die zoals enkele weken geleden meteen in kramp. Niets helpt. Enkel wat verder stappen verdooft de pijn een beetje.

Langs het park wordt het steeds minder met mijn kuit. Lieve probeert wat te masseren, maar het helpt niet. We drinken een kopje groene tea aan de Japanse tuin. Ook dat brengt geen mildering. Morgen doe ik zeker de steunkous van Ghislain aan!

Doorstappen lijkt nog het beste en we stappen door tot aan het strand van de Stille Oceaan. Prachtig zicht op de schuimbekkende golven, maar ik kan niet meer.

Eens terug van het strand, dus liever de bus op naar de Golden Gate Bridge. Een zichtje op de samengestelde kabels van de hangbrug. Met dezelfde bus naar huis. Eigenlijk naar de Fichersman's Wharf. Daar eten we iets, na een gezonde Sangria.

We hopen dat het vlotter zal gaan op de kabelbaan, maar er staat nu zo laat nog een hele rij. We wachten geduldig en ten slotte zitten we op de open tram. Op de buitentrede mogen er ook wat mensen aan de tram hangen. Toch komisch hoe de tram met de handrem op naar beneden dendert en omhoog door op te spannen tegen een rondtrekkende kabel. Al zo'n oud systeem en het werkt nog steeds.